

ശരണമയ്യപ്പം!

വള്ളത്തോൾ.

ശരണമയ്യപ്പാ!

ഗ്രന്ഥകർത്താ:
വള്ളത്തോൾ.

വള്ളത്തോൾ ഗ്രന്ഥാലയം,
ചെറുതുരുത്തി.
1117.

Price 2 as.]

[വില 2 അ.

പ്രസ്താവന

ഒരു തീർത്ഥയാത്രക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു മഹാകവി വള്ളത്തോൾ 1108 ധനുമാസത്തിൽ എഴുതിയതാണ് ഈ സ്മാരകം. ശൗരിമലയ്ക്കു നോൽമ്പിട്ടു പോകുന്നവർക്കു പ്രത്യേകം ഉന്മേഷജനകമാണ് ഈ മംഗളഗാനമെന്നു പറഞ്ഞായിരിക്കേണ്ടതില്ല. ശൗരിമലയ്ക്കു യുപ്പന്റെ അന്യാദൃശങ്ങളായ അപദാനങ്ങൾ വർണ്ണനത്തിന്നു വിഷയമായിരിക്കുന്നു. യാത്രക്കാരുടെ അനുഭവങ്ങൾക്കു, അനുഭവമായ വിധത്തിൽ വിഷയത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി അവരെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്ന മട്ടിൽ ഭക്തിരസത്താൽ മധുരമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതാണ് പ്രതിപാദനം. ഭാഷാരീതിയാണെങ്കിൽ പ്രസന്നലളിതമായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഗുണധാരണിയുള്ള ഒന്നാണ് 'ശരണമയ്യപ്പാ' എന്ന ഈ മഹാസ്മാരകം.

“ചൊല്ലുന്നതോ ഭക്തിമയസ്വരത്തി-
ലാതന്ദലബ്ധിക്കിനി യെന്തു വേറെ”

എന്നു മതിമറന്നുരചെയ്തവാൻ മഹാകവിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. ഇതേ ഇനിയൊന്നു പറയുവാനുള്ളൂ.

പ്രസാധകൻ, കെ. കെ. രാജാ.

ശരണമയ്യപ്പാ!

(പാത)

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേയുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,

വ്യാഖ്യാനം

തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ശൈരിമലയിൽ ശ്രീപരശുരാമനാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ശാസ്താവിനെ ഭർച്ചിച്ചു പോരുന്നതു പഴനിയാണ്ടവനെ ഭർച്ചിച്ചുപോരുന്നതു പോലെ പുണ്യവും അഭീഷ്ടസാധകവുമാകുന്നു. ശൈരിമലയിലേയ്ക്കു നോൽമ്പിട്ടു പോകുന്ന ഭക്തന്മാർക്കു വേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടതാണ് “ശരണമയ്യപ്പാ” എന്ന ഇക്കവിത. “ശരണമയ്യപ്പാ” എന്ന വിജയപ്രദസ്തോത്രം മുഴക്കിക്കൊണ്ടാണ് ശൈരിമലയ്ക്കു നോൽമ്പിട്ടവർ യാത്രചെയ്യുക പതിവ്. ആ പരിശുദ്ധവാക്യംതന്നെയാണ് ഇതിലെപ്പല്ലവികൾ. കാവ്യത്തിന്നു “ശരണമയ്യപ്പാ” എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതും ഈ മഹിമാവിലാസംകൊണ്ടുതന്നെ.

ഹാ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 1

ആരംഭത്തിൽ കവി സ്പോത്രത്തിന്നു വിഷയമായ ദേവനെ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. കാവ്യാരംഭത്തിൽ ശ്രീശബ്ദം പ്രയുക്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ മംഗളപരിസമാപ്തി സൂചിതമായിരിക്കുന്നുണ്ട്.

1. ശ്രീശബരിമല = ശൈരീമല. രാമായണത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിപ്പായപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ശബരി ഈ മലയിലാണ് തപസ്സു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ശൈരീമല (ശബരിമല) എന്നു പ്രസിദ്ധിയുണ്ടായി. കേശവ ശിവപ്രേമവിപാകമേ! = വിഷ്ണുവിന്റെയും ശിവന്റെയും പരിപക്വമായ പ്രേമം ആകൃതി പൂണ്ടതു പോലിരിക്കുന്നവനേ! ഈ പദത്താൽ ശാസ്താവിന്റെ അവതാരത്തിന്നു കാരണമായ കഥ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അസുരന്മാരുടെ കൈവശത്തിൽ നിന്നു അമൃതകുടും കരസ്ഥമാക്കുവാൻ മഹാവിഷ്ണു കൈക്കൊണ്ട വിഷ്ണുമായാസ്വരൂപം അഥവാ മോഹിനീരൂപം പരമശിവൻ കണ്ടു കാമിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ശാസ്താവിന്റെ അവതാരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന കഥ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഏഴുകൾക്കു് = അശര

ഭാഗ്യവീകാത്തനാകും വരാംഗിയിൽ-
 ബാഗ്വീയാൽപ്പിറന്ന നിൻവിഗ്രഹം,
 ഭാഗ്യവഷിയാൽക്കാട്ടിൽ പ്രതിഷ്ഠിതം,
 ഭാഗ്യവത്തായ കണ്ണിനേ കാണാമു! * രാമ

ണമാക്കു്, പാവപ്പെട്ടവക്കു്. പാശമോചനം നിൻ
 പദമൊന്നുതാൻ=അവിടുത്തെത്തുപ്പാമോണം സംസാ
 രബന്ധത്തിന്റെ നാശത്തിനുള്ള കരൊറ വസ്ത്രം.

2. ഭാഗ്യവീകാത്തൻ=ശ്രീഭഗവതിയുടെ ഭർത്താ
 വു് (വിഷ്ണു). വരാംഗിയിൽ = സുന്ദരിയിൽ. ഭാഗ്
 വീയാൽ = ഭാഗ്യം (ശിവൻ)തായ വീയാൽ(ബീജ)
 താൽ. നിൻവിഗ്രഹം = അങ്ങയുടെ ബിംബം.
 ഭാഗ്യവഷി = പരശുരാമവേഷി. പ്രതിഷ്ഠിതം=പ്രതി
 ഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടതു്. ശ്രീ പരശുരാമൻ കേരളത്തിന്റെ
 രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി മുപ്പത്തിരണ്ടു ശാസ്ത്രാക്കന്മാരെ പ്രതി
 ഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കുതിരൻ മലയിലും അകമല
 യിലും മറ്റും കാണപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രാക്കന്മാരുടെ
 വിഗ്രഹങ്ങളും മറ്റും ഇങ്ങനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളവയാ
 ണെന്നും ഐതിഹ്യമുണ്ടു്. ശൗരിമല അയ്യപ്പനും
 മേൽപ്പറഞ്ഞ മുപ്പത്തിരണ്ടു ശാസ്ത്രാക്കന്മാരിൽ ഉൾ
 പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യവത്തു്=ഭാഗ്യമുള്ളതു്. വിഷ്ണു
 വിന്റെ മോഹിനീരൂപത്തിൽ ശിവനു ജനിച്ചു

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമചിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിളയ്ക്കുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപരമൊന്നു താൻ! 3

ഉണ്ടു വേട്ടയിൽ പ്രീതി ഭവാനെന്നു
കണ്ടാറിഞ്ഞതുകൊണ്ടായിരിക്കണം,
തന്മഴുവീശി വെട്ടിക്കളയാഞ്ഞു-
തിമ്മഹാവനം തപൽപ്രതിഷ്ഠാപകൻ. 4

അങ്ങയെ പരശുരാമമഹാക്ഷി ശൗരിമലയിൽ പ്രതി
ഷ്ഠിച്ചു. അവിടെ വന്നു് അങ്ങയെ കാണുന്നതു ഭാഗ്യ
വാന്മാർക്കു് സാധ്യമായിരിക്കുമല്ല. കാരോ ഖണ്ഡി
കയുടെ അവസാനത്തിലും “ശ്രീ ശബരി.....
ന്നതാൻ” എന്ന ഭാഗം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു
കവിയുടെ ഭക്തിപാരമ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

4. വേട്ട=നായാട്ടു്. പ്രീതി=സന്തോഷം. ഇമ്മ
ഹാവനം = ഈ വകാട്ടു്. തപൽപ്രതിഷ്ഠാപകൻ=അ
ങ്ങയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചവൻ. കേരളം വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു
കൃഷി ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയ ആയുവഗ്ഗ്ക്കാരുടെ നാ
യകനും അങ്ങയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചവനും ആയ പരശുരാ
മൻ തന്റെ വെണ്മഴുകൊണ്ടു് ഈ മല വെട്ടിറവളു
പ്പിക്കാതിരുന്നതു് അങ്ങയ്ക്കു നായാട്ടിൽ താൽപര്യ

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിത്യേദകരക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 5

കാമകോപാദിഹിംസ്രജന്തുള്ളാൽ-
ബീമമെങ്ങരതൻമാനസകാനനം
വില്ലെടുത്തശപവിരാധിരൂഢനായ്-
പള്ളിവേട്ട തുടൻകൊറുകിങ്ങു നീ! 6

മുണ്ടെന്നറിഞ്ഞതുകൊണ്ടായിരിക്കണം എന്നു കവ
ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

6. കാമകോപാദിഹിംസ്രജന്തുകൾ = ഹിം
സാശീലമുള്ള കാമം, കോപം മുതലായ ജന്തുകൾ.
ഭീമം=ഭയങ്കരം. എങ്ങരതന്മാനസകാനനം = ഞ്ഞ
ളുടെ മനസ്സാകുന്ന കാട്ട്. അശപവിരാധിരൂഢൻ=
ഒന്നാംതരം കുതിരയുടെ പൂറത്തു കയറിയവൻ. പള്ളി
വേട്ട=നായാട്ട്. മുൻവണ്ഡത്തിൽ ശാസ്താവിനു നാ
യാട്ടിലുള്ള താല്പര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഖ
ണ്ഡത്തിൽ നായാട്ടു ചെയ്യുവാനുള്ള മറ്റൊരു രംഗം
കൂടി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഞ്ഞളുടെ മനസ്സ് കാമ
ക്രോധാദികളായ ക്രൂരജന്തുകളാൽ ഭയങ്കരമായിക്കി
ടക്കുന്ന ഒരു കാട്ടുപ്രദേശമാണ്. അല്ലയോ ശാസ്താ

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിത്യേകമുൾക്കൊള്ളുപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 7

ചെയ്തിരിയ്ക്കാമടിയങ്ങളിന്ദ്രിയ-
പ്രീതിയൊന്നിനുവേണ്ടിപ്പല പാപം,
ശാസനം ചെയ്യുകൊള്ളുക ശാസ്താവേ
ശാശ്വതപരിശുദ്ധിയ്ക്കു ഞങ്ങളെ. 8

വേ, അങ്ങനെ വില്ലെടുത്തു കുതിരപ്പറത്തു കയറി
അവിടെ നായാട്ടുചെയ്ത് ഈ കാമാദി ഹിംസ്രജന്തു
ക്കളെ നശിപ്പിച്ചാലും.

8. ഇന്ദ്രിയപ്രീതിയൊന്നിനുവേണ്ടി = കണ്ഠ്, മൂർഃ, നാവ്, ചെവി തപസ് (തൊലി) എന്നീ അഞ്ചിന്ദ്രിയങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം. കാണുക, മണക്കുക, സ്വാദറിയുക, കേൾക്കുക സ്പർശിക്കുക എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുവിധത്തിലാണല്ലോ ലോകസുഖങ്ങൾ മനുഷ്യൻ അനുഭവിച്ചുപോരുന്നത്. ഈ അഞ്ചുവിധത്തിലുള്ള സുഖാനുഭവത്തിലല്ലാതെ അതായത് ഈശ്വരവിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ എന്നു ചുരുക്കം. ശാസനം ചെയ്യുകൊള്ളുക = വേണ്ടവിധത്തിൽ നടത്തുക (രക്ഷിക്കുക). ശാസ്താവേ = രക്ഷിക്ക

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേയുന്ന
കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിത്യേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 9

നിന്നുപാത്തം ചുറ്റുന്ന കർകാടി-
തന്യഭൃല്ലഭാമേയ മഹിമാവേ,
തെന്നലേല്ല യാൽപ്പാറിപ്പാനതാം
നിന്നടയാടതാനായരിയ്ക്കുമോ! 10

ന്നവനേ! ശാശ്വതപരിശുദ്ധിക്ക്=നിത്യശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി. ഇന്ദ്രിയപ്രീതിക്കു മാത്രമായി ഞങ്ങൾ പല പാപവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാം. ഞങ്ങൾക്കു നിത്യശുദ്ധിയുണ്ടാവാൻ ഞങ്ങളെ വേണ്ടവഴിക്കു നടത്തി ശാസ്താവായ അങ്ങന്നു രക്ഷിക്കണം.

10. നിന്നുപാത്തം=നിന്റെ സമീപപ്രദേശത്തെ. ചുറ്റുന്ന=ചുറ്റി നില്ക്കുന്ന. കർകാടിതു=ഇതു കറുത്ത കാട്. അന്യഭൃല്ലഭാമേയമഹിമാവേ=മഹൊരാൾക്കു കീട്ടുവാൻ, പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതും അളവറ്റതും ആയ മഹാത്മ്യമുള്ളവനേ! തെന്നൽ=ചെറുകാറ്റ്. നിന്നടയാട=അങ്ങന്നു ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന വസ്തു. പച്ചപ്പട്ട് ഉടുത്തവനായിട്ടാണു ശാസ്താവിനെ ധ്യാനിക്കാറുള്ളത്. മലയാട മുക്കൾ ഭാഗത്തായിട്ടാണു

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേയുന്ന
കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിതേഴുകൾക്കയപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 11

കേവലം ദൂരദൂരത്തുനിന്നൊരു
കാർവരിപോലെ കാണായ നിൻവനം
ദേവ, ഞങ്ങൾ തൻ ദൂതമാം ദൃഷ്ടിയ്ക്കു
പാവനമാന്യരഞ്ജനക്കോലല്ലോ! 12

ശാസ്ത്രാധിനിവേശം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ താഴ്വാ
രപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന കാടിനെ അയ്യപ്പൻ
അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്ത്രം കാറ്റാത്തിളകുന്നതായി
ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ സ്വഭാവം പ്രസ്താവ
യോഗ്യമായിരിക്കുന്നു.

12. കേവലം ദൂരദൂരത്തുനിന്നു = തീരെ അക
ലത്തുനിന്നു. ഒരു കാർവരപോലെ = ഒരു രേഖയിൽ
കാണപ്പെടുന്ന മേഘമാലപോലെ. നിൻവനം = അങ്ങ
യുടെ കാട്ട്. ദൂതം = ദൂതവിതം. പാവനം = വിശുദ്ധി
രം. അഞ്ജനക്കോലു = അഞ്ജനശലാക (കണ്ണെഴുതുവാ
നുള്ള അഞ്ജനക്കല്ലിന്റെ നീണ്ട നേരിയ ഒരു കോലു).
അകലെനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു വരിയായി
മേഘമാലപോലെ കാണപ്പെടുന്ന കാടിനെ ക

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിടയുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശുമാചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 13

ബുദ്ധ്യതീതമാം നീന്നനന്തതപത്തെ-
പ്പത്രമർത്ഥംകൊണ്ടു പതൃക്കവേ
വാനിടത്തിനു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്ന
പീനശാഖങ്ങൾ നാനാതരക്കളം; 14

ണിനു കളർമ നല്ലന്ന അഞ്ജനക്കോലായി സംഭാവ
നം ചെയ്യിരിക്കുന്നു.

14. 'ഈ ഭാഗം മലയോടടുത്തതിനുശേഷം
കാണപ്പെടുന്ന വനഭംഗിയുടെ വണ്ണനമാകുന്നു. വി
ഷയത്തിന്റെ പ്രതിപാദനത്തിലും വണ്ണനത്തിലും
രചനയിലും ഔചിത്യം ദീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ മ
ഹാകവി വള്ളത്തോൾ കവിതയെഴുതുക പതിവില്ല.
ആദിയിൽ അകലെ നിന്നു കാണപ്പെടുന്ന കാഴ്ച
യും മലവാരത്തിന്നടുത്തതിനുശേഷം മലയുടെ ഒട്ടാ
കെയുള്ള കാഴ്ചയും വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത് വണ്ണനപ്ര
ധാനമായ ഈ കൊച്ചുകാവ്യത്തിൽ പ്രതിപാദന
ത്തെസ്സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കവി എത്രത്തോളം ഔ
ചിത്യം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുവാൻ ഉദാ

ഹരണമായിരിക്കുന്നു. മലയുടെ അടിവാരത്തെത്തി
 യ ഭക്തന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടുപോകുന്ന സംഗതികൾ
 വണ്ണിച്ചുകാണിക്കുകയേ കവി ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. വണ്ണ
 നവീഷയമായ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തെ ഭക്തിഭാവ
 ത്തിന്റെ കാൽക്കൽ കാണിക്കവെക്കുവാനും മഹാ
 കവിയ്ക്കു മറവി പററിയിട്ടില്ല. ബുദ്ധ്യതീതം എന്നു
 മുതൽ പ്രകൃതി ഭഗവതി എന്നുവരെയുള്ള ഭാഗം
 മേൽപ്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ വിശദമാക്കുന്നു
 ണ്ട്. ബുദ്ധ്യതീതം=ബുദ്ധിയെ അതിക്രമിച്ചു വർത്തി
 ക്കുന്നത് (ആലോചിച്ചറിവാൻ പോലും സാധിക്കാ
 ത്തത്). നിന്നനന്തരം=വിന്റെ അളവില്ലാത്ത നി
 ല (ഈശ്വരന്റെ മാഹാത്മ്യം അളവറ്റതാകയാൽ
 അതിനെ ബുദ്ധികൊണ്ടെന്നു വെണ്ണുവാൻ സാധിക്ക
 യില്ലെന്നു സ്പഷ്ടം). പരമമ്ബരം=ഇലകളുടെ മ്ബരശ
 ബ്ദം (മറ മറ എന്ന ശബ്ദം) വാഗ്ദീപ്തിനാൽ= ആകാ
 ശത്തിന്. പീനശാഖങ്ങൾ = തടിച്ച കൊമ്പുകൾ
 ഉള്ളവ. നാനാതരക്കൾ = പലതരം മരങ്ങൾ.
 തടിച്ച കൊമ്പുകൾ ആകാശത്തോളം മുട്ടിനില്ക്കുന്ന
 പലതരം മരങ്ങൾ കാരാടിക്കുമ്പോൾ ഇലകളിൽ
 നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന മ്ബരശബ്ദത്താൽ ഈശ്വരനായ
 അങ്ങയുടെ അളവറ്റ മാഹാത്മ്യത്തെ ആകാശത്തി
 ന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുകയാണോ എന്നു തോ
 ന്നിപ്പോകും.

കണ്ണകുടം വിചിത്രച്ചിറകൊളി
ചിന്നമാറുള്ള പാറിപ്പാക്കലാൽ,
പൂക്കലില്ലാത്ത വള്ളിക്കുടിയിന്നും
പൂക്കളെച്ചേർത്ത കൊച്ചുകിളികളും; 15

നി.ച്ചിലും മഞ്ഞുപെയ്യ മിക്കാലത്തും
പച്ചിലമരത്തോപ്പാം മുകിൽച്ചാത്തിൽ
പീലിയാൽ മഴവില്ലണച്ചുടംഗീത-
ലീലയോടാടുമാണയിൽക്കൂട്ടവും; 16

15. വിചിത്രച്ചിറകൊളി=ചിറകുകളുടെ നാ
നാവണ്ണപ്രകാരം. നാനാവണ്ണത്തിലുള്ള ചിറകുക
ളോടുകൂടിയ കൊച്ചുകിളികൾ അവിടവിടെപ്പാറി
പ്പാക്കുന്നതിനിടയിൽ പൂക്കാത്ത ചില വള്ളിക്കുടി
ലുകളിൽച്ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവ പൂത്തുനില്ക്കുന്നതു
പോലെ കാണപ്പെടുന്നു.

16. നി.ച്ചിലും=പതിവായി, എപ്പോഴും. മുകി
ൽച്ചാത്തം=മേലമാല. ഉടംഗീതലീലയോടാടുമാണ
മയിൽ=പാടിയാടിക്കളിക്കുന്ന മയൂരം. മഞ്ഞുകാ
ലത്താണല്ലോ ശൈരീമലയ്ക്കു നോൽമ്പിടുപോകാറു
ള്ളത്. അക്കാലത്തു മഞ്ഞുപെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതി
നാൽ പച്ചിലകളുള്ള മാമരങ്ങളിൽ ജലാംശങ്ങൾ
പാറിനില്ക്കുക പതിവാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കേ മയി

പട്ടമേനികൾ മാനകൾ മേയുന്ന
 പച്ചവണ്ണമാം പൈമ്പുൽത്തകിടിയും;
 പാരമേൽത്തട്ടി മുത്തു വിതറിന
 പാലൊളിച്ചോല പായുമിടങ്ങളും;

17

ലുകൾ മേഘഭ്രമത്താലോ എന്നു തോന്നുമാറു് ആറ്റാദത്താൽ പീലി വിടർത്തി ആടിപ്പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മഞ്ഞുകാലത്തുപോലും മേഘമാലയിൽ മഴവില്ലുണ്ടാകുന്നതുപോലെ ആ മാമരക്കൂട്ടത്തിൽ അഴുകുണ്ടാകുന്നു. മഴവില്ലുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ കവിയിവിടെ പൂണ്ണമായിക്കാണിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ടു്. മയിൽപ്പീലിയും പച്ചിലമരക്കൂട്ടവും തന്നെ മഴവില്ലിന്നും മേഘത്തിന്നും മതിയാകുന്നതാണു്. പോരെങ്കിൽ പീലികളുടെ നിറങ്ങൾ വൃത്താകൃതിയിൽ പ്രതിബിംബിച്ച മരക്കൂട്ടങ്ങളിൽക്കാണുവാൻ പച്ചിലകളിലെ മഞ്ഞുതുള്ളികൾ സഹായിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

17. • പട്ടമേനികൾ=പട്ടുപോലെ മാർദ്ദവവും മിനുപ്പുമുള്ള ശരീരത്തോടു കൂടിയവ. പൈമ്പുൽത്തകിടികൾ=ഇളംപുൽപ്രദേശങ്ങൾ. പാരമേൽ.....ഇടങ്ങൾ=ചോലകളിലെ ധവളമായ ജലപ്രവാഹം പാരമേൽ തട്ടിച്ചിന്നുമ്പോൾ മുത്തുമണികൾ വിതറുന്നതുപോലെയുള്ള കാഴ്ചയുണ്ടാകുന്നു. ഈ ആശയം

എത്ര സുന്ദരമിഗ്നിരികാന്താരം
 ഹൃദ്യരൂപമാം തൻറെ സർവ്വസ്വവും
 തപൽപ്രിയാത്മമിങ്ങപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന
 സപ്രഹർഷം പ്രകൃതി ഭഗവതി!

18

തന്നെ സ്വപ്നം ഭേദപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മഹാകവിയുടെ
 ഭാരതപ്പഴ എന്നു കവിതയിലുമുണ്ടു്.

“ചിലദിക്കിലിതിൽക്കിടക്കുമോരോ
 ശിലമേൽത്തല്ലിമുറിഞ്ഞുപോകയാലേ
 അലമാലയിൽ തിന്നണിപ്പള്ളകിൻ-
 കലമങ്ങിങ്ങു തെറിച്ചിടുന്നു ഭംഗ്യം”

(സാഹിത്യമഞ്ജരി, Part I Page 61)

18. ‘എത്രസുന്ദരമിഗ്നിരികാന്താരം = ഈ മല
 യിലെ കാടു’ എത്ര മനോഹരമാണു്. പത്രമർരം
 കൊണ്ടു ശാസ്താവിൻറെ അനന്തമാഹാത്മ്യത്തെ ആ
 കാശത്തോടുപദേശിക്കുന്ന മാമരങ്ങളാലും, പാറിപ്പറ
 കുന്നതിനിടയിൽ പൂക്കാത്ത വള്ളിക്കുടിലുകളെച്ചുറി
 കൊളിനകൊണ്ടു കുസുമിതങ്ങളാക്കുന്ന കൊച്ചുകിളിക
 ലാലും, മഞ്ഞുതുള്ളികൾ പറ്റിനില്ക്കുന്ന തമാലപത്ര
 ങ്ങളിൽ മഴവില്ലണിയിച്ചുകൊണ്ടാടിക്കളിക്കുന്ന മ
 യിലുകളാലും, മുറ്റുമേനികളായ മാനുക്കൾ മേഞ്ഞു
 കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുൽത്തകിടികളാലും, പാറമേൽ
 തട്ടി മുത്തു വിതറിക്കൊണ്ടു പാടുന്ന പാലൊളി

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിയ്ക്കുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 19

അച്ഛനെപ്പോലെ, യേകാന്തരമ്യമാ-
മുച്ചശൈലത്തിൽ വാഴും ഭഗവാനേ,
തപച്ചരണങ്ങൾ കണ്ടു വണങ്ങുവാ-
നിച്ഛച്ഛണ്ടു കിതിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ, 20

ജ്വാലകളാലും ശൈലമല അതിമനോഹരമായിരിക്കുന്നു. ഹൃദ്യരൂപം=മനോഹരസ്വരൂപമുള്ള. സർവ്വസ്വവും=എല്ലാ മുതലും. തപൽപ്രിയാത്മം=അങ്ങയുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി. സപ്രഹർഷം=സന്തോഷത്തോടെ. പ്രകൃതിദേവി തന്നെ അഴകുള്ള മുതലെല്ലാം ശാസ്താവായ അങ്ങയുടെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ഇവിടെ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ശൈലമലയിലെ അരണ്യപ്രദേശത്തിന്നു പ്രകൃതിയാൽ സ്വസൗന്ദര്യമെല്ലാം ശാസ്താവായ അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ഏകത്ര സമ്മിതിതമാക്കിയതുപോലെ മനോഹരതയുണ്ടെന്നു സാരം.

20. അച്ഛനെപ്പോലെ=അച്ഛനായ ശിവനെപ്പോലെ. ഏകാന്തരമ്യം=വിജനവും മനോഹരവുമായ, അസാധാരണ മനോഹരതയുള്ള. ഉച്ചശൈ

കൂത്തുമുത്ത കൽമുളകൾ കൊണ്ടുതി
മാത്രമുളങ്ങളീവനമാഗ്നങ്ങൾ
താവകരായ ഞങ്ങൾ തൻ കാൽകൾക്കു
പൂവിരിച്ചുവ പോലത്രേ തോന്നുന്നു! 21

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
ഓ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 22

ലം=ഉയർന്ന പർവ്വതം. ഭഗവാൻ=ഐശ്വര്യം മുതലായ
ആറു ഗുണങ്ങളുള്ളവൻ. തപശ്ശരണങ്ങൾ=അങ്ങയുടെ
കാലുകൾ. ഇപ്പോഴുണ്ട്=ആഗ്രഹിച്ചു.

21. കൽമുളകൾ=കല്ലുകളും മുളകളും. അതിമാത്രമുളങ്ങൾ=അകത്തു കടന്നുകൂട്ടുവാൻ വളരെ
പ്രയാസമായവ. വനമാഗ്നങ്ങൾ=കാട്ടുവഴികൾ. താവകർ=അങ്ങയുടെ ആളുകൾ. കൈലാസത്തിൽ പരമശിവനെന്ന്പോലെ ശബരിമലയിൽക്കുടികൊള്ളുന്ന ശാസ്താവേ! അവിടുത്തെ കഴലിണ കണ്ടു വന്നങ്ങുവാൻ ദാസരായ അടിയങ്ങൾ കരിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ കൂത്തുമുത്ത കല്ലും മുളമുളള വഴികൾ പൂവിരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന മാഗ്നങ്ങൾപോലെയാണു് തോന്നുന്നതു്.

✽

അദ്രിവാസ, നിന്നമ്പലം പൂകവാ-
 നെത്ര കാലടി നേക്കു വെണ്ണുന്നിതോ,
 അത്ര മേല്പോട്ടു കേരന്നുനാൾതോറ-
 മെത്ര താണ നിലയിൽക്കിടന്നോരും! 23

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
 കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
 ഹാ, ശരണമിയ്ക്കേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ!
 പാശമോചനം നിൻപമൊന്നു താൻ! 24

23. അദ്രിവാസ = കുന്നിന്മേൽ കടികൊള്ളുന്നവനേ. പൂകവാൻ=പ്രാപിക്കുവാൻ. മേൽപ്പോട്ടു കേരന്നു = ഉന്നതിയിലെത്തുന്നു. കുന്നിന്മേൽക്കടികൊള്ളുന്ന അങ്ങയുടെ അമ്പലത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ വെണ്ണുന്ന കാരോ അടിയും താണവരെ ഉന്നതിയിലെത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അമ്പലത്തിലെത്തിയാൽ താണവരെന്നനില ഇല്ലാതാകുമെന്നു സാരം. ഈശ്വരസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അധഃകൃതന്മാരില്ലെന്നു ശൌരിമലദേവൻ വിജംബരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന കഥ സുപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെ ക്ഷേത്രപ്രവേശവിജംബരത്തിന്നു വളരെ മുന്പുതന്നെ ഈ വിജംബരം നടപ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇത്തരം വിഭോ, ഓഖട്ടയിഷ്ടമാം
 മന്ത്യഭാവത്തിൽനിന്നു നിന്നമ്പിനാൽ,
 ഇദ്ധസൗഖ്യമാം ദിവ്യപദത്തിലേ-
 ജ്ജദ്ധുതരായ് ചരിജ്ജനു സാധുക്കൾ! 25

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
 കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
 ഹാ, ശരണമിയ്ക്കേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ,
 പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 26

മീശരോമങ്ങൾകൊണ്ടു ചില കുടും-
 തുശികൾ നട്ട ഭീഷണവക്ത്രത്തിൽ

25. വിഭോ = പ്രഭോ! ഓഖട്ടയിഷ്ടം = ഓഖം
 അധികമായ. മന്ത്യഭാവം = മനുഷ്യത്വം. നിന്നമ്പി-
 നാൽ = അങ്ങയുടെ കരുണയാൽ! ഇദ്ധസൗഖ്യം =
 സുഖം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ദിവ്യപദം = ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാ-
 നം. ജ്ജദ്ധുതർ = ഉയർത്തപ്പെട്ടവർ. ചരിക്കുന്നു = സഞ്ച-
 രിക്കുന്നു.

അങ്ങയുടെ കരുണയാൽ ഓഖട്ടയിഷ്ടമായ മനു-
 ഷ്യത്വത്തിൽനിന്നു പരമാനന്ദപദത്തിലേയ്ക്കുയർത്ത-
 പ്പെട്ട ഈ സാധുക്കൾ ഇതാ ഇപ്പോൾ തിബ്ബാധം
 സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

27. ഭീഷണവക്ത്രം = ഭയങ്കരമുഖം. ജീവ-
 നെൽക്കുതിർക്കായ്ത്തുവാൾ = ജീവനാകുന്ന നെൽ

ജീവനെല്ലുതിർക്കായ്തുവാളാമെകി-
 റാവഹിജ്ജന്ന കൂറൻകടുവാകൾ
 സ്വാമിതൻ മലകേരുന്ന ഞങ്ങൾക്കായ്
 സ്വാഗതം കഥിജ്ജന്ന മുരൾച്ചയാൽ. 27

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
 കേശവശിവപ്രേമവിപാകമേ,
 ഹാ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ,
 പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 28

മുൾച്ചെടിക്കൂട്ടർ ചില്ലയാകുന്ന 'കൈ
 വെച്ചു തൊട്ടുതലോടി വതാത്തരേ!

കുതിര കൊയ്യെടുക്കുവാനുള്ള വാളു്. എകിർ=ദംശ്രു. തുശിപോലുള്ള മീശയും ജീവൻ കൊയ്യെടുപ്പാനുള്ള വാളുപോലിരിക്കുന്ന ദംശ്രുയുമുള്ള കൂറൻ കടുവാകൾ ഇതാ ഞങ്ങൾക്കു മുരൾച്ചയാൽ സ്വാഗതം പറയുന്നു. (ശബരിമലയിൽപ്പലികൾ ധാരാളമുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധം. അശുദ്ധിപ്പെട്ടവരെപ്പലിപിടിക്കുമെന്നു വിശ്വാസവുമുണ്ടു്. ഈ ഭാഗം മുതൽ ദിവി-ാംഖണ്ഡം കഴിയും വരെ പ്രതികൂലശക്തികളെ അനുകൂലശക്തികളായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.)

29. വതാത്തരേ = കാട്ടിൽ. ഗാത്രങ്ങൾ = ശരീരങ്ങൾ. മലയിൽ നടക്കുമ്പോൾ മുളുക്കൊണ്ടു

രക്തചന്ദനചൂരണിയിപ്പു നിൻ
ഭക്തർതൻ മുറിപ്പെട്ട ഗാത്രങ്ങളിൽ ! 29

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
ഹാ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ,
പാശമോചനം തിൻപദമൊന്നു താൻ! 30

മേദൂരസദാഭൂടമാം സിംഹത്തിൻ
മേഘരാവഗംഭീരമാം ഗജ്ജിതം
ഞങ്ങൾ തൻചെവി പൂക്കു മുഴങ്ങുന്ന,
മംഗളം മദ്ദളാരവം പോലവേ! 31

പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന ചോരയെ ചെടികൾ ചില
കൈകൊണ്ടു തലോടി രക്തചന്ദനചൂരണിയിച്ചു
തായി ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

31. മേദൂരസദാഭൂടം = തടിച്ച ചിടക്കെട്ടുള്ള.
സിംഹത്തിൻ = സിംഹത്തിന്റെ. മേഘരാവഗംഭീ
രം = ഇടിമുഴക്കംപോലെ ഗംഭീരമായത്. ഗജ്ജിതം =
അലച്ചു. മദ്ദളാരവം = മദ്ദളത്തിന്റെ ശബ്ദം. സട
യുള്ള സിംഹത്തിന്റെ ഇടിവെട്ടുപോലുള്ള അലച്ചു
ഞങ്ങളുടെ യാത്രയിൽ മദ്ദളംപോലെ മംഗളമായി
മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു.

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിചാകമേ,
ഹാ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 32

ദാനനീർ കവിതത്തട്ടിലുറന്ന കാ-
ട്ടാനകളുടെ ചിന്നം വിളിയെയോ,
കാനനലക്ഷ്മിയാളുടെ കോമള-
ഗാനമാജ്ഞാർപ്പിതെങ്ങൾ തൻ കണ്ണങ്ങൾ! 33

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
കേശവശിവപ്രേമവിചാകമേ,
ഹാ, ശരണമിയ്യേഴുകൾക്കയപ്പാ,
പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 34

33. ദാനനീർ = മദ്യലം. ഉറന്ന=പുറപ്പെട്ട.
കാനനലക്ഷ്മിയാൾ=വനശ്രീ. കോമളഗാനം=മനോ
ഹരഗീതം. മദ്യലമൊഴുകുന്ന കാട്ടാനകളുടെ ചിന്നം
വിളി വനലക്ഷ്മിയുടെ മനോഹരഗീതമായിട്ടാണു
ത്തങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത്. (മുപ്പത്തൊന്നും മുപ്പത്തിമൂന്നും
ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഘോഷ
യാത്രയിലെ മദ്യധ്വനിയും ഭജനസങ്കീർത്തനവും
വണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)

വേദനയില്ല, ഭീതിയില്ലെങ്ങൾക്കു
 ഖേമമില്ല, തണുപ്പില്ല, ചൂടില്ല;
 ഭൂതനായക, നിന്നാളുകളിതാ,
 വീതസംസാരരായീ പൊട്ടുന്നനെ;
 നിന്നടുക്കലേയ്ക്കുള്ള മഹത്താമീ
 വന്യമാഗ്നം വിമുക്തിമാഗ്നം ധ്രുവം!

35

35. ഈ വണ്ഡം ക്ഷേത്രം അഥവാ പ്രാപ്യ
 സ്ഥാനം അക്ഷിലക്ഷ്യമായതിന്നു ശേഷമുള്ള അനു
 ഭവത്തെ വർണ്ണിച്ചു കാണിക്കുന്നു. ഭീതി = ഭയം.
 ഖേമം = ദുഃഖം. ഭൂതനായക = പ്രഥമപതേ, അ
 മവാ ' പാഞ്ചഭൗതികമായ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ
 നാഥ! (ശാസ്ത്രാവിന്നു ഭൂതനാഥൻ എന്നു പര്യായ
 മുണ്ടു്) വീതസംസാരർ = സംസാരദുഃഖമില്ലാതായി
 തീർന്നവർ. പൊട്ടുന്നനെ = പെട്ടെന്നു്. മഹത്തു് =
 വലതു്. വന്യമാഗ്നം = കാട്ടുവഴി. വിമുക്തിമാഗ്നം = മോ
 ക്ഷമാഗ്നം. ധ്രുവം = നിശ്ചയം. (വിമുക്തിമാർഗ്ഗത്തി
 ന്റെ വിശേഷണമായെടുക്കുന്നപക്ഷം സ്ഥിരമായ
 എന്നർത്ഥം). ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നടുയിലെത്തിയ
 ഞങ്ങൾക്കു വേദനയാകട്ടെ, ഭയമാകട്ടെ, ചൂടാകട്ടെ,
 തണുപ്പാകട്ടെ ഇല്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ ഒരു
 ദുഃഖവും ഞങ്ങൾക്കില്ല. അങ്ങനെ ഭൂതനാഥൻ (പ്രവ

ശ്രീശബരിമലയ്ക്കുമേൽ മേവുന്ന
 കേശവശിവ പ്രേമവിപാകമേ,
 ഹാ, ശരണമിയ്ക്കേഴുകൾക്കയ്യപ്പാ!
 പാശമോചനം നിൻപദമൊന്നു താൻ! 36

ബനായകൻ) ആണെന്നുള്ള വാസ്തവം ഇപ്പോഴാണ്
 ദാസരായ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാവപ്പെട്ടത്. ഈയവസര
 ത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു, "ഈ മല കയറൽത
 ന്നെയാണു സംസാരതരണം; ഈ ദേവദർശനംതന്നെ
 യാണ് മോക്ഷം."

വിദ്യാവിനോഭിനി അച്ചുട്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചി

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് :

ആർ. എം. മനസ്സുലാത്ത.

ചില 8 ണ.

നാസികളുടെ നശീകരണബോധകളെ കളിപ്പന്താടുന്ന മഹാപുരുഷന്റെ ഉജ്ജ്വലചരിത്രം ഇതാ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുന്നു. മഹായുദ്ധത്തിന്റെ മഹാത്മാസംമൂലം ലോകരാകമാനം യേവിത്രീസൂരായിരിക്കുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. അക്രമവും അനീതിയും ദൈനംദിനം പ്രവൃദ്ധമായിക്കൊണ്ടുതന്നെ വരുന്നു. അഗതികളുടെ ദീനാക്രന്ദനങ്ങൾ വിണ്ടും വിണ്ടും അന്നരീക്ഷത്തിലുയരുന്നു. സ്പെഷ്യാലികാരപ്രമത്തതയുടെ നിഷ്ഠാനിശ്വാസങ്ങളാണ് ഈ വിഷമതകൾക്കെല്ലാം നിദാനമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ആപൽസന്ധിയിൽ വലിയൊരു ജനസമുദായത്തെ പരിരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി യേശുശക്തികളാതെ ബലപരീകരണായിരത്തിയിട്ടുള്ള ആ മഹാൻ— വിൻസ്റ്റൺ ചർച്ചിൽ—എത്രമാത്രം പ്രശംസാർഹനാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസം. വാക്മാതൃയും, ബുദ്ധിക്ലമ്ത, സ്വൈര്യം എന്നീ ഗുണങ്ങളാൽ ആദിത്യനസ്സമീകൃത ബ്രിട്ടീഷുസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മന്ത്രിപദത്തിലേക്കുയർത്തിപ്പെട്ട ആ സ്ഥിരോത്സാഹിയുടെ സുനിർമ്മലമായ ജീവചരിത്രം ഏവർക്കും വായിക്കാവുന്ന രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലളിതസുന്ദരമായ ഭാഷ.

വി. സുന്ദരയ്യർ & സൺസ്,

മുളിമ്പേരൂർ, :: :: എറണാകുളം.